Amerika uchun kelajak va 2020-yil 18-iyul — Ikkinchi qism

Xabarni Yeyish

Jeff Pippenger
2023-08-24

Sinov muddati yopilishidan sal oldin “ushbu kitobning bashorat so‘zlarini muhrlama” degan buyruq beriladi.

> Va u menga dedi: Bu kitobning bashorati so‘zlarini muhrlama, chunki vaqt yaqindir. Nohaq bo‘lgan, nohaqlikda davom etsin; bulg‘angan bo‘lgan, bulg‘anishda davom etsin; solih bo‘lgan, solihlikda davom etsin; muqaddas bo‘lgan esa, muqaddaslikda davom etsin. Vahiy 22:10, 11.

Vahiy kitobining beshinchi bobida Xudo Ota O‘z taxtida o‘tirgan bo‘lib, Uning qo‘lida yetti muhr bilan muhrlangan bir kitob bor.

> Va men taxtda O‘tirganning o‘ng qo‘lida ichi ham, orqa tomoni ham yozilgan, yetti muhr bilan muhrlangan bir kitobni ko‘rdim. Vahiy 5:1.

Birinchi oyatdan yettinchi bobgacha davom etadigan bayonda biz Yahudo qabilasining Arsloni sifatida ifodalangan Iso Otasining qo‘lidan kitobni olishini va muhrlarni bosqichma-bosqich ochishni boshlashini ko‘ramiz. U oltinchi muhrni ochib, shu muhr ifoda etgan xabarni taqdim etganida, oltinchi bob yakunlanadi. U yettinchi bobga olib kiradigan bir savol bilan tugaydi; aynan o‘sha yerda biz oltinchi bobning oxirgi oyatida ko‘tarilgan savolning javobini topamiz.

> Chunki Uning g‘azabining buyuk kuni keldi; endi kim bardosh bera oladi? Vahiy 6:17.

Yettinchi bobda yuz qirq to‘rt ming va “buyuk olomon” tanishtiriladi. Xudoning xalqi yettinchi bobda taqdim etilgach, shundan keyin muhrlarning yettinchisi va oxirgisi yechilganini ko‘ramiz. Vahiy kitobidagi muhrlangan boshqa yagona bashorat o‘ninchi bobdagi yetti momaqaldiroqdir. Oddiy ma’no shuki, Vahiy kitobida muhrlangan va sinov muddati tugashidan oldin muhrdan yechilishi mumkin bo‘lgan yagona bashorat — “yetti momaqaldiroq”dir.

Yillar, balki o‘n yilliklar davomida, Future for America “yetti momaqaldiroq” nimani anglatishini aniqlab kelgan. “Yetti momaqaldiroq” 1840-yil 11-avgustdan 1844-yil 22-oktabrgacha bo‘lgan Millerchilar harakati tarixini ifodalaydi. Opa Uayt bu haqiqatni tasdiqlaydi va qo‘shimcha qiladi-ki, “yetti momaqaldiroq” shuningdek “o‘z tartibida oshkor etiladigan kelgusi voqealar”ni ham ifodalaydi. Bu haqiqatlarning batafsil bayoni, ushbu payg‘ambarlik haqiqatlari bilan tanish bo‘lmagan har qanday kishi uchun, Habakkuk’s Tables asarida topilishi mumkin.

O‘tmishda bayon etilgan yetti momaqaldiroq haqidagi haqiqat hanuz haqiqatdir, biroq shu yilning avgust oyidan beri Rabbiy bu mavzulardan O‘z qo‘lini olgan va yanada ko‘proq tushuncha ochib berilgan. Biz Vahiyning o‘ninchi bobi bilan boshlaymiz, so‘ngra Sister White’ning ushbu bob

haqidagi sharhini koʻrib chiqamiz. Buni qilishdan oldin, yetti momaqaldiroqni koʻrib chiqish bilan bogʻliq boʻlmagan ikki nuqtani aniqlab olishimiz kerak.

Birinchi nuqta shundan iboratki, hozir ochib berilayotgan yetti momaqaldiroq haqiqatining aniqlanishi, yetti momaqaldiroq nimani ifodalasa, bularning barchasini oʻz oʻrniga qoʻyish uchun haqiqatning bir necha yoʻnalishlarini talab qiladi. Mana, azizlarning sabri shundadir, deb ibodat qilaman. Bunga bogʻliq ikkinchi nuqta shuki, ushbu maqolalarning audio taqdimotini tayyorlaydigan dastur oʻqib berishi va aytib bera olishi mumkin boʻlgan vaqt miqdori boʻyicha cheklovga ega. Har bir maqola ana shu vaqt oraligʻiga sigʻishi kerak. Ushbu tadqiqotning boshidanoq sizga shuni ma'lum qilamanki, yetti momaqaldiroq bilan ifodalangan haqiqatni qaror toptirish uchun bir necha maqola kerak boʻladi. Endi oʻninchi bobga.

> Va men osmondan tushib kelayotgan yana bir qudratli farishtani koʻrdim; u bulutga burkangan edi; boshining ustida esa kamalak bor edi, yuzi xuddi quyoshdek, oyoqlari esa olov ustunlaridek edi. Uning qoʻlida ochiq bir kichik kitob bor edi; u oʻng oyogʻini dengiz ustiga, chap oyogʻini esa yer ustiga qoʻydi, Va sher na'ra tortgandek baland ovoz bilan qichqirdi; u qichqirganida, yetti momaqaldiroq oʻz ovozlarini chiqardi. Yetti momaqaldiroq oʻz ovozlarini chiqarganida, men yozmoqchi edim; ammo osmondan menga shunday degan bir ovozni eshitdim: "Yetti momaqaldiroq aytgan narsalarni muhrlab qoʻy, ularni yozma." Dengiz va yer ustida turganini koʻrganim oʻsha farishta qoʻlini osmonga koʻtardi, Va osmonni va undagi narsalarni, yerni va undagi narsalarni, dengizni va undagi narsalarni yaratgan, abadulabad tirik Zot nomi bilan qasam ichib dedi: "Endi vaqt boʻlmaydi; balki yettinchi farishtaning ovozi yangraydigan kunlarda, u karnay chalishni boshlaganida, Xudoning siri, Oʻzi Oʻz qullari boʻlgan paygʻambarlarga xushxabar qilib bildirganidek, nihoyasiga yetadi." Men osmondan eshitgan ovoz yana menga gapirib dedi: "Bor, dengiz va yer ustida turgan farishtaning qoʻlidagi ochiq kichik kitobni ol." Shunda men farishtaning oldiga borib, unga: "Menga oʻsha kichik kitobni ber", dedim. U esa menga dedi: "Uni ol va yeb yubor; u qorningni achchiq qiladi, ammo ogʻzingda asalday shirin boʻladi." Men kichik kitobni farishtaning qoʻlidan olib, yeb yubordim; u ogʻzimda asalday shirin edi; ammo uni yeganim zahoti qornim achchiq boʻldi. Soʻng u menga dedi: "Sen yana koʻp xalqlar, elatlar, tillar va shohlar haqida bashorat qilishing kerak." Vahiy 10:1–11.

Oʻninchi bobga sharh berar ekan, Oq opa shunday deydi:

> "Yuhannoga ta'lim bergan qudratli farishta Iso Masihning Oʻzidan kam boʻlmagan Zot edi. Uning oʻng oyogʻini dengiz ustiga, chap oyogʻini esa quruqlik ustiga qoʻyishi, shayton bilan boʻlayotgan buyuk kurashning yakuniy manzaralarida U qanday vazifani ado etayotganini koʻrsatadi. Bu holat butun yer yuzi ustidan Uning oliy qudrati va hokimiyatini bildiradi. Bu kurash asrdan asrga tobora kuchayib, yanada qat'iy tus olib borgan va zulmat kuchlarining ustalik bilan olib borilgan faoliyati oʻz choʻqqisiga yetadigan yakuniy manzaralargacha shunday davom etadi. Shayton, yovuz odamlar bilan birlashgan holda, butun dunyoni va haqiqat muhabbatini qabul qilmaydigan jamoatlarni aldab qoʻyadi. Ammo qudratli farishta e'tibor talab qiladi. U baland ovoz bilan faryod qiladi. U haqiqatga qarshi turish uchun shayton bilan birlashganlarga Oʻz ovozining qudrati va hokimiyatini namoyon etishi kerak."

> “Bu yetti momaqaldiroq o‘z ovozlarini yangratganlaridan keyin, kichik kitobga doir masalada Yuhannoga, xuddi Doniyorga berilgani kabi, shunday amr keladi: ‘Yetti momaqaldiroq aytgan narsalarni muhrlab qo‘y.’ Bular kelajakdagi voqealarga taalluqlidir va ular o‘z navbatida oshkor qilinadi. Doniyor kunlarning oxirida o‘z ulushida turadi. Yuhanno esa kichik kitobning muhrsiz ochilganini ko‘radi. Shunda Doniyorning bashoratlari dunyoga yetkazilishi lozim bo‘lgan birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlarida o‘zining munosib o‘rnini topadi. Kichik kitobning muhrdan ochilishi vaqtga doir xabar edi.”
>
> “Doniyor va Vahiy kitoblari birdir. Biri bashorat, boshqasi vahiydir; biri muhrlangan kitob, boshqasi esa ochilgan kitobdir. Yuhanno momaqaldiroqlar aytgan sirlarni eshitdi, ammo ularga yozmaslik buyurildi.
>
> “Yuhannoga berilgan va yetti momaqaldiroq orqali ifoda etilgan o‘sha maxsus nur birinchi va ikkinchi farishtalarning xabarlari ostida sodir bo‘ladigan voqealarning tasviri edi. Xalq bu narsalarni bilishi ma’qul emas edi, chunki ularning imoni albatta sinovdan o‘tishi kerak edi. Xudoning tartibida eng ajoyib va yuksak haqiqatlar e’lon qilinishi lozim edi. Birinchi va ikkinchi farishtalarning xabarlari va’z qilinishi kerak edi, ammo bu xabarlar o‘zlariga xos vazifani ado etmaguncha bundan keyingi boshqa nur ochilmasligi lozim edi. Bu dengiz ustida bir oyog‘i bilan turib, vaqt endi ortiq bo‘lmasligi haqida nihoyatda tantanali qasam bilan e’lon qilayotgan farishta orqali tasvirlangan.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

1840-yil 11-avgustda tushib kelgan “qudratli farishta” Masih edi, va Uning qo‘lida Yuhannoga yeyish buyurilgan xabar bor edi. Yuhanno yegan narsa xabar edi, ammo u aniq tarzda dunyoga emas, balki Xudoning xalqiga yetkazilishi lozim bo‘lgan xabar edi. Bu parchada kim murojaat qilingan nishon auditoriya ekanini anglash muhimdir, chunki Masih 1840-yil 11-avgustda tushib kelib, birinchi farishtaning xabariga qudrat baxsh etgan va shu orqali birinchi farishtaning xabari qachon butun dunyoga olib borilishini ko‘rsatgan bo‘lsa-da, Yuhanno yeyishi lozim bo‘lgan kichik kitob Protestantizm Protestantizm mantiyasini Millerchilarga qachon topshirganini ko‘rsatmoqda. Masih kichik kitob bilan tushib kelganida, U sahrodagi jamoat bilan bo‘lgan ahdiy munosabatini tugatayotgan va ayni paytda Millerchi xalqni O‘zining yangi tanlangan ahd xalqi sifatida ko‘rsatayotgan edi. Millerchilar ilgari Xudoning xalqi bo‘lmagan xalq edilar. Payg‘ambarlar hech qachon bir-biriga zid kelmaydi.

> Va u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, oyoqqa tur, senga so‘zlayman”. U menga so‘zlaganida Ruh ichimga kirdi va meni oyoqqa turg‘izdi; shunda men menga so‘zlayotganni eshitdim. Va u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, Men seni Isroil o‘g‘illariga, Menga qarshi bosh ko‘targan isyonkor bir xalqqa yuboryapman; ular ham, ularning otalari ham to shu bugungi kungacha Menga qarshi gunoh qilib kelganlar. Chunki ular yuzsiz bolalar va qattiq yuraklidirlar. Men seni ularning oldiga yuboryapman; sen esa ularga: ‘Egamiz Rabbiy shunday demoqda’, deb aytgin. Ular eshitadilarmi yoki eshitmay qo‘yadilarmi — chunki ular isyonkor xonadondir — baribir, o‘z oralarida bir payg‘ambar bo‘lganini bilib oladilar. Sen esa, ey inson o‘g‘li, ulardan qo‘rqma, ularning so‘zlaridan ham qo‘rqma; garchi sen bilan tikanlar va tikanzorlar bo‘lsa ham, va sen chayonlar orasida yashasang ham, ularning so‘zlaridan qo‘rqma, ularning qarashlaridan vahimaga tushma, garchi ular isyonkor xonadon bo‘lsalar ham. Sen ularga

> Mening so‘zlarimni aytasan, eshitadilarmi yoki eshitmay qo‘yadilarmi — chunki ular nihoyatda isyonkordirlar. Ammo sen, ey inson o‘g‘li, senga aytayotganimni eshit: o‘sha isyonkor xonadon kabi sen ham isyonkor bo‘lma; og‘zingni och va Men senga berayotgan narsani ye”. Men qaradim, mana, menga bir qo‘l uzatildi; va mana, unda bir kitob o‘rami bor edi. U uni mening oldimda yoydi; u ichidan ham, tashidan ham yozilgan edi; unda marsiyalar, nolalar va voylar yozilgan edi. So‘ng u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, topganingni ye; bu o‘ramni ye, borib Isroil xonadoniga gapir”. Shunda men og‘zimni ochdim va u menga o‘sha o‘ramni yedirdi. Va u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, qorningni yedir, Men senga berayotgan bu o‘ram bilan ichingni to‘ydir”. Shunda men uni yedim; u og‘zimda shirindan-shakar asalday edi. Va u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, bor, Isroil xonadoniga bor va ularga Mening so‘zlarim bilan gapir. Chunki sen begona tilda so‘zlaydigan va og‘ir tilli xalqqa emas, balki Isroil xonadoniga yuborilgansan; so‘zlarini tushuna olmaydigan begona tilli va og‘ir tilli ko‘p xalqlarga emas. Albatta, agar Men seni ularga yuborganimda edi, ular senga quloq solar edilar. Ammo Isroil xonadoni senga quloq solmaydi; chunki ular Menga quloq solmaydilar. Zero butun Isroil xonadoni yuzsiz va qattiq yuraklidir. Mana, Men sening yuzingni ularning yuzlariga qarshi kuchli, peshanangni esa ularning peshonalariga qarshi kuchli qildim. Men sening peshanangni chaqmoqtoshdan ham qattiq olmosdek qildim: ulardan qo‘rqma, ularning qarashlaridan vahimaga tushma, garchi ular isyonkor xonadon bo‘lsalar ham”. Yana u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, Men senga aytadigan barcha so‘zlarimni yuragingga qabul qil va quloqlaring bilan eshit”. Hizqiyol 2:1–3:10.

Yuhanno olib yegan kichik kitob bilan Masih tushganida, u Yuhannoning “og‘zida asal kabi shirin” edi. Vahiy olgan Yuhanno ham, Hizqiyol ham xabarni Masihning “qo‘lidan” oladilar. Hizqiyol, va shu bois Yuhanno ham, “Isroil xonadoniga” yetkaziladigan xabarga ega edi, Isroildan tashqaridagilarga emas. Agar Isroildan tashqaridagilar bu xabarni eshitganlarida edi, uni qabul qilgan bo‘lar edilar, biroq Isroil emas, chunki Isroilning “butun xonadoni” “o‘jar va qattiq yuraklidir.” Isroilning to‘la xonadoni (butun xonadon) tamoman isyonkor edi. 1840 yilda Isroil Vahiyning o‘ninchi bobida sahrodagi jamoat sifatida tasvirlangan edi. Ular sinov muddatlarining kosasini to‘ldirib bo‘lgan edilar.

Xabar Isroil tomonidan eshitilmasa-da, baribir payg‘ambarga ularga kichik kitobning xabarini yetkazish amr etildi, toki ular birinchi farishtaning nurini rad etganliklari uchun javobgar tutilsinlar. Hukm kitoblarida ular o‘z “oralarida” bo‘lgan “payg‘ambar”ning xabarini eshitishdan bosh tortganliklari uchun javobgar tutilishlari kerak edi. Payg‘ambarni rad etish — farishta Jabroil tomonidan payg‘ambarga berilgan, Jabroil esa uni Masihdan olgan, Masih esa Otadan qabul qilgan xabarni rad etish demakdir. Masih qo‘lida kichik kitob xabari bilan tushganida, bu Uning suvga cho‘mishida Muqaddas Ruh tushgan voqeaga muvofiq edi. Bu yonayotgan buta oldida Muso orqali oldindan ifodalangan edi va aynan o‘sha yo‘l belgisi har bir islohot harakatida mavjuddir.

> “Xudoning yer yuzidagi ishi, asrdan asrga, har bir buyuk islohot yoki diniy harakatda hayratlanarli o‘xshashlikni namoyon etadi. Xudoning insonlar bilan muomala qilish tamoyillari hamisha bir xildir. Hozirgi zamonning muhim harakatlari o‘tmishdagilar bilan o‘ziga xos parallelga ega, va avvalgi asrlardagi jamoat tajribasi bizning davrimiz uchun nihoyatda qimmatli saboqlarni o‘z ichiga oladi.” The Great Controversy, 343.

1840-yil 11-avgustda Usmonli hukmronligining qulashı (aynan shu vaqtda Yuhanno va Hizqiyol Masihning “qo‘li”dagi kichik kitobni yegan edilar) 1798-yilda “oxirzamonga” “yetib kelgan” birinchi farishtaning xabarining “quvvatlantirilganini” belgilaydi. U Millerchilarning bosh bashoratli qoidasining — bir kun bir yil tamoyilining — tasdiqlanishi orqali “quvvatlantirildi”. Shundan so‘ng Masih, O‘zining suvga cho‘mishida qilganidek, Millerchilar ma’badining poydevorini qura boshladi.

> “Natanayilning ikkilanuvchi imoni endi mustahkamlandi, va u javob berib dedi: ‘Rabbi, Sen Xudoning O‘g‘lisan; Sen Isroilning Podshohisan.’ Iso unga javob berib dedi: ‘Senga: “Men seni anjir daraxti ostida ko‘rdim”, deganim uchun ishonasanmi? Sen bulardan ham buyukroq narsalarni ko‘rasan.’ Va u unga dedi: ‘Sizlarga chin, chin aytaman, bundan keyin Osmonning ochilganini va Xudoning farishtalari Inson O‘g‘li ustiga ko‘tarilib, tushayotganini ko‘rasizlar.’”
>
> “Masihiy jamoatining poydevori ana shu dastlabki bir necha shogirdda yakka tartibdagi sa’y-harakat orqali qo‘yilayotgan edi. Yuhanno avval o‘z shogirdlaridan ikkitasini Masihga yo‘naltirdi. So‘ng ulardan biri o‘z birodarini topib, uni Masihga olib keldi. Keyin esa U Filippni O‘ziga ergashishga da’vat qildi, va Filipp Natanelni izlashga ketdi.” Prophecy Ruhi, 2-jild, 66.

Masih 1840-yil 11-avgustda qo‘lida ochiq kichik kitob bilan tushib kelganida, bu Masihning yer yuzidagi tarixidagi islohot harakatida oldindan ifodalangan edi, chunki har bir islohot harakati aynan bir xil yo‘l-belgilarga ega bo‘ladi. Muso va u boshchilik qilib olib chiqqan islohot harakati ham xuddi shu yo‘l-belgisiga ega edi. Musoning yonayotgan buta oldidagi tajribasi Masihning suvga cho‘mishida Muqaddas Ruhning tushishini timsollagan edi; bu esa, o‘z navbatida, 1840-yilni timsollagan, u esa, o‘z navbatida, Vahiy 18 dagi qudratli farishta tushib kelgan 2001-yil 11-sentyabrni timsollaydi.

Birinchi farishtaning xabarining “kelishi”, ikkinchi farishtaning xabarining “kelishi” va uchinchi farishtaning xabarining “kelishi”ning barchasi farishtalar orqali tasvirlangan. Birinchi farishtaning qo‘lida kichik bir kitob bor, ikkinchisining qo‘lida bir bitik bor edi, uchinchisining esa qo‘lida bir pergament bor edi. Ikki yoki uch kishining guvohligi bilan haqiqat qaror topadi. Uchala farishta ham, xoh ularning kelishi paytida bo‘lsin, xoh quvvatlantirilishi paytida bo‘lsin, qo‘lida bir xabarga ega.

Yuhanno va Hizqiyol birinchi farishtaning xabari “quvvatlantirilgan” paytda xabarni yeganlarni ifodalaydi; bu esa birinchi farishtaning xabari 1798-yilda “yetib kelgan” paytdan boshqa tarixiy belgi nuqtasidir.

Xabarning “kelishi” bilan uning “quvvatlantirilishi” o‘rtasidagi farq e’tibor berish nihoyatda muhim bo‘lgan tafovutdir. Quyidagi parchani ko‘rib chiqarkanmiz, birinchi farishtaning maqsadi yer yuzini o‘zining ulug‘vorligi bilan yoritadigan Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi farishtaning maqsadi bilan aynan bir xil ekaniga e’tibor bering. Shuningdek, har bir xabar ikkiga bo‘linishni keltirib chiqarib, sajda qiluvchilarning ikki toifasini yuzaga keltirishini ham qayd eting.

“Menga butun osmon yer yuzida davom etayotgan ishga qanday qiziqish bilan qaraganini ko‘rsatildi. Iso qudratli bir farishtaga [birinchi farishta] yer aholisi oldiga tushib, ularni Uning ikkinchi zohir bo‘lishiga tayyorlanish haqida ogohlantirishni buyurdi. Farishta osmonda Isoning huzuridan chiqqanida, uning oldidan nihoyatda yorqin va ulug‘vor bir nur borardi. Menga aytildiki, uning vazifasi yerni o‘z ulug‘vorligi bilan yoritish va insonni Xudoning kelayotgan g‘azabi haqida ogohlantirish edi. Ko‘pchilik bu nurni qabul qildi. Ulardan ba’zilari juda jiddiy ko‘rinar, boshqalari esa quvonchga to‘lib, hayratli shodlik ichida edi. Nurni qabul qilganlarning hammasi yuzlarini osmon tomon qaratib, Xudoni ulug‘ladilar. Garchi u barchaga sochilgan bo‘lsa-da, ayrimlar faqat uning ta’siri ostiga kirdilar, ammo uni chin yurakdan qabul qilmadilar. Ko‘plar qattiq g‘azabga to‘ldilar. Xizmatchilar va xalq tubanlar bilan birlashib, qudratli farishta sochgan nurga qat’iyat bilan qarshilik ko‘rsatdilar. Ammo uni qabul qilganlarning hammasi dunyodan ajralib chiqib, bir-birlari bilan mahkam birlashdilar.”

“Shayton va uning farishtalari imkon qadar ko‘proq kishilarning ongini nurdan chalg‘itishga astoydil urinib band edilar. Uni rad etganlar zulmat ichida qoldirildi. Men Xudoning farishtasini O‘zini Uning xalqiman deb da’vo qilgan xalqini eng chuqur qiziqish bilan kuzatayotganini ko‘rdim; ularga samoviy manbadan bo‘lgan xabar taqdim etilar ekan, ular namoyon etgan xarakterni qayd etish uchun kuzatib turar edi. Iso’ga muhabbat da’vo qilgan juda ko‘pchilik samoviy xabardan nafrat, masxara va istehzo bilan yuz o‘girganida esa, qo‘lida pergament tutgan bir farishta bu sharmandali qaydni yozib bordi. Isoning O‘zini Uning izdoshlari deb da’vo qiluvchilar tomonidan shunday mensilmagani tufayli butun osmon g‘azabga to‘ldi.”

«Men ishonuvchilarning hafsalasi pir bo‘lganini ko‘rdim, chunki ular kutilgan vaqtda o‘z Rabbilarini ko‘rmadilar. Kelajakni yashirish va O‘z xalqini qaror nuqtasiga olib kelish Xudoning maqsadi edi. Masihning kelishi uchun aniq vaqtning va’z qilinishi bo‘lmaganida, Xudo mo‘ljallagan ish amalga oshmagan bo‘lar edi. Shayton juda ko‘plarni hukm va sinov muddatining tugashi bilan bog‘liq buyuk voqealarni kelajakning juda olis davriga qaratib qo‘yayotgan edi. Xalqning hozirgi payt uchun tayyorgarlikni astoydil izlashga olib kelinishi zarur edi.»

Vaqt o‘tgani sayin, farishtaning nurini to‘liq qabul qilmaganlar xabarni mensimaganlar bilan birlashdilar va umidsizlikka tushganlarga masxara bilan yuzlandilar. Farishtalar Masihga e’tiqod qilayotganini da’vo qiluvchi izdoshlarning holatini qayd etdilar. Belgilangan muddatning o‘tib ketishi ularni sinab, asl qiyofasini namoyon qildi, va juda ko‘plari tarozida tortilib, kam topildi. Ular baland ovozda masihiy ekanliklarini da’vo qildilar, biroq deyarli har bir jihatda Masihga ergashishda muvaffaqiyatsiz bo‘ldilar. Shayton Isoning da’vo qilingan izdoshlarining ahvolidan shodlandi.

“U ularni o‘z tuzog‘iga ilintirib olgan edi. U ko‘pchilikni to‘g‘ri yo‘ldan og‘dirib ketgan edi, va ular osmonga boshqa bir yo‘l bilan chiqishga urinayotgan edilar. Farishtalar Sionda pok va muqaddaslarning gunohkorlar hamda dunyosevar munofiqlar bilan aralashib ketganini ko‘rdilar. Ular Isoning haqiqiy shogirdlari ustidan kuzatib turgan edilar; biroq buzuqlar muqaddaslarga ta’sir ko‘rsatayotgan edilar. Yuraklari Isoni ko‘rishga bo‘lgan qattiq intilish bilan yonib turganlarga, U zotning kelishi haqida gapirishni o‘zlarini birodar deb atovchilar

man etar edilar. Farishtalar bu manzarani kuzatdilar va o‘z Rabbisining zohir bo‘lishini sevgan qoldiq bilan hamdard bo‘ldilar.”

“Yana bir qudratli farishta [ikkinchi farishta] yerga tushish uchun yuborildi. Iso uning qo‘liga bir yozuv tutqazdi va u yerga kelgach: ‘Bobil yiqildi, yiqildi’, deb nido qildi. Shunda men umidlari puchga chiqqanlarning yana ko‘zlarini osmonga qadab, Rabbilarining zohir bo‘lishini imon va umid bilan kutayotganlarini ko‘rdim. Ammo ko‘plar, go‘yo uxlab yotgandek, karaxt bir holatda qolayotgandek tuyulardi; biroq men ularning yuzlarida chuqur qayg‘uning izini ko‘ra oldim. Umidlari puchga chiqqanlar Muqaddas Yozuvlardan o‘zlarining kechikish vaqtida ekanliklarini va vahiyning amalga oshishini sabr bilan kutishlari lozimligini ko‘rdilar. Ularni 1843-yilda o‘z Rabbilarini kutishga undagan o‘sha dalillar, U zotni 1844-yilda kutishlariga ham sabab bo‘ldi. Ammo men ko‘rdimki, ko‘pchilik 1843-yildagi imonlarini ajratib turgan o‘sha g‘ayratga ega emas edi. Ularning umidsizligi imonlarini so‘ndirdi.”

“Xudoning xalqi ikkinchi farishtaning nidosida birlashganlarida, samoviy lashkar bu xabarning ta’sirini nihoyatda chuqur qiziqish bilan kuzatdi. Ular masihiy nomini olgan ko‘plab kishilarning umidsizlikka tushganlarga nafrat va masxara bilan yuz burganini ko‘rdilar. Masxaralovchi lablardan: «Hali ham yuqoriga ko‘tarilmadingiz-ku!» degan so‘zlar chiqqanida, bir farishta ularni yozib qo‘ydi. Farishta dedi: «Ular Xudoni masxara qilmoqdalar». Menga qadimgi zamonlarda sodir etilgan shunga o‘xshash bir gunoh ko‘rsatildi. Ilyos osmonga ko‘tarilgan edi, uning jubbasi esa Elishayga tushgan edi. Shunda ota-onalaridan Xudoning odamini mensimaslikni o‘rgangan buzuq yoshlar Elishayning ortidan yurib, masxara bilan shunday qichqirdilar: «Chiq, ey kalbosh; chiq, ey kalbosh». Shu tariqa ular Uning xizmatkorini haqorat qilish orqali Xudoni haqorat qildilar va o‘sha zahotiyoq o‘z jazosiga duchor bo‘ldilar. Xuddi shuningdek, azizlarning yuqoriga ko‘tarilishi haqidagi fikrni mazax qilib, ustidan kulganlar ham Xudoning g‘azabiga duchor etiladilar va Yaratguvchilari bilan hazillashish yengil ish emasligini his etishga majbur qilinadilar.

“Iso O‘z xalqining so‘nib borayotgan imonini jonlantirish va mustahkamlash hamda ularni ikkinchi farishtaning xabarini va yaqinda osmonda amalga oshirilajak muhim harakatni anglashga tayyorlash uchun boshqa farishtalarga tez uchib borishni buyurdi. Men bu farishtalarning Isodan ulkan qudrat va nur olganlarini va ikkinchi farishtaga o‘z ishida yordam berish to‘g‘risidagi topshiriqlarini ado etish uchun yerga tez uchib ketganlarini ko‘rdim. Farishtalar: ‘Mana, Kuyov kelmoqda; Uni kutib olishga chiqinglar’, deb nido qilganlarida, Xudoning xalqi ustiga buyuk bir nur yog‘ildi. So‘ng men bu umidsizlikka tushgan kishilarning o‘rinlaridan turib, ikkinchi farishta bilan hamohang ravishda: ‘Mana, Kuyov kelmoqda; Uni kutib olishga chiqinglar’, deb e’lon qilganlarini ko‘rdim. Farishtalardan chiqqan nur har yerda zulmatni teshib o‘tdi. Shayton va uning farishtalari bu nurning yoyilishiga va ko‘zlangan ta’sirini ko‘rsatishiga to‘sqinlik qilishga urindilar. Ular osmondan kelgan farishtalar bilan tortishib, Xudo xalqni aldaganini va ular barcha nuri hamda qudrati bilan ham dunyoni Masih kelayotganiga ishontira olmasliklarini aytdilar. Biroq Shayton yo‘lni to‘sishga va xalqning fikrini nurdan burishga qattiq uringan bo‘lsa-da, Xudoning farishtalari o‘z ishlarini davom ettirdilar….”

> “Isoning muqaddas joydagi xizmati nihoyasiga yetib, U eng muqaddas joyga o‘tganida va Xudoning qonunini o‘z ichiga olgan sandiq oldida turganida, U dunyoga uchinchi xabar bilan yana bir qudratli farishtani yubordi. Farishtaning qo‘liga bir pergament tutqazildi, va u qudrat hamda ulug‘vorlik bilan yerga tushar ekan, inson zotiga ilgari yetkazilganlarning eng dahshatli tahdidi bilan qo‘rqinchli bir ogohlantirishni e’lon qildi. Bu xabar Xudoning farzandlarini oldinda turgan vasvasa va iztirob soatini ularga ko‘rsatish orqali hushyorlikka keltirish uchun mo‘ljallangan edi. Farishta dedi: ‘Ular hayvon va uning surati bilan yaqin jangga olib kiriladilar. Ularning abadiy hayot uchun yagona umidi sobit qolishdir. Hayotlari xavf ostida bo‘lsa-da, ular haqiqatni mahkam tutishlari kerak.’ Uchinchi farishta o‘z xabarini shunday yakunlaydi: ‘Bu yerda azizlarning sabri bordir: bu yerda Xudoning amrlarini va Isoning imonini saqlaydiganlar bordir.’ U bu so‘zlarni takrorlar ekan, samoviy ma’badga ishora qildi. Bu xabarni qabul qiladiganlarning barchasining fikri eng muqaddas joyga qaratiladi; u yerda Iso sandiq oldida turib, marhamat hali ham davom etayotgan barcha kishilar va Xudoning qonunini bilmasdan buzganlar uchun O‘zining yakuniy shafoatini qilmoqda. Bu kafforat solih o‘liklar uchun ham, solih tiriklar uchun ham qilinadi. U Masihga ishonib vafot etgan, biroq Xudoning amrlari haqidagi nurni qabul qilmaganliklari sababli, uning farmonlarini buzib, bilmasdan gunoh qilganlarning barchasini o‘z ichiga oladi.” Early Writings, 245–254.

Xuddi shu kitobning bir necha betidan keyin, hozirgina tilga olingan ayni tushunchalarga murojaat qilib, Oq opa Milleritlar tarixida uch xabarning rad etilishi Masih tarixida oldindan timsollanganini ko‘rsatadi. U yerda u keyingi sinovga o‘tish uchun har bir sinovda g‘alaba qozonishni talab qiladigan izchil sinov jarayonini aniqlab beradigan ikki guvohni taqdim etadi.

> “Men yaxshi qo‘riqlangan va sobit turgan, jamoatning qaror topgan imonini beqaror qilmoqchi bo‘lganlarga hech qanday yuz bermaydigan bir guruhni ko‘rdim. Xudo ularga mamnuniyat bilan qaradi. Menga uch qadam — birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlari ko‘rsatildi. Menga hamrohlik qilayotgan farishta dedi: «Bu xabarlarning biror toshini joyidan qo‘zg‘atadigan yoki biror ignasini qimirlatadigan kishiga voy bo‘lsin. Bu xabarlarni to‘g‘ri anglash hayotiy ahamiyatga egadir. Jonlarning taqdiri ularning qanday qabul qilinishiga bog‘liq». Men yana bu xabarlar orqali olib o‘tildim va Xudoning xalqi o‘z tajribasini naqadar qimmat bahoga sotib olganini ko‘rdim. U ko‘p iztirob va qattiq kurash orqali qo‘lga kiritilgan edi. Xudo ularni qadamma-qadam boshlab borgan, to U ularni mustahkam, qimirlamas poydevor ustiga qo‘ygunicha. Men ayrim kishilar platformaga yaqinlashib, poydevorni tekshirayotganini ko‘rdim. Ba’zilari quvonch bilan darhol uning ustiga qadam qo‘ydilar. Boshqalari esa poydevordan ayb qidira boshladilar. Ular unga yaxshilanishlar kiritilishini istadilar, shunda platforma yanada mukammalroq bo‘lar va xalq ham ancha baxtliroq bo‘lar edi. Ba’zilari esa uni tekshirish uchun platformadan tushib, uning noto‘g‘ri qo‘yilganini e’lon qildilar. Ammo men deyarli hammaning platforma ustida sobit turganini va undan tushganlarni shikoyatlarini bas qilishga undayotganini ko‘rdim; chunki Xudo Usta Binokor edi, ular esa Unga qarshi kurashayotgan edilar. Ular o‘zlarini shu sobit platformagacha yetaklab kelgan Xudoning ajoyib ishini so‘zlab berdilar va birlikda ko‘zlarini osmonga ko‘tarib, baland ovoz bilan Xudoni ulug‘ladilar. Bu platformadan shikoyat qilgan va uni tark etganlarning ba’zilariga ta’sir qildi, va ular kamtarona chehra bilan yana uning ustiga qadam qo‘ydilar.”

“Menga Masihning birinchi kelishi haqidagi e’lon yana ko‘rsatildi. Yahyo Ilyosning ruhi va qudratida [birinchi farishtaning xabarini timsollab] Isoning yo‘lini tayyorlash uchun yuborilgan edi. Yahyoning guvohligini rad etganlar Iso ta’limotlaridan [ikkinchi farishtaning xabarini timsollab] foyda ko‘rmadilar. Uning kelishini oldindan bildirgan xabarga qarshi turganliklari ularni shunday bir holatga qo‘ydiki, U Masih ekanining eng kuchli dalillarini osonlik bilan qabul qila olmadilar. Shayton Yahyoning xabarini rad etganlarni bundan ham olg‘a boshlab, Masihni rad etish va xochga mixlashga [uchinchi farishtaning xabarini timsollab] undadi. Buni qilish bilan ular o‘zlarini shunday bir holatga qo‘ydilarki, Hosil bayrami kuni [Vahiy o‘n sakkizinchi bobdagi farishtani timsollab] beriladigan barakani qabul qila olmadilar; o‘sha baraka ularga samoviy muqaddasxonaga kirish yo‘lini o‘rgatgan bo‘lur edi. Ma’bad pardasining yirtilishi yahudiylarning qurbonliklari va marosimlari endi qabul qilinmasligini ko‘rsatdi. Buyuk Qurbonlik taqdim etilgan va qabul qilingan edi, va Hosil bayrami kuni nozil bo‘lgan Muqaddas Ruh shogirdlarning fikrini yerdagi muqaddasxonadan samoviy muqaddasxonaga, ya’ni Iso O‘z qoni bilan kirgan joyga qaratdi; U u yerda O‘z kafforatining manfaatlarini shogirdlari ustiga to‘kish uchun kirgan edi. Ammo yahudiylar to‘la zulmat ichida qoldilar. Ular najot rejasiga oid ega bo‘lishlari mumkin bo‘lgan barcha nurni yo‘qotdilar va hamon o‘zlarining behuda qurbonliklari hamda nazrlariga ishonishda davom etdilar. Samoviy muqaddasxona yerdagisining o‘rnini egallagan edi, biroq ular bu o‘zgarishdan bexabar edilar. Shuning uchun ham ular muqaddas joydagi Masihning vositachiligidan foyda ko‘ra olmadilar.”

“Ko‘plar yahudiylarning Masihni rad etib, xochga mixlashdagi yo‘liga dahshat bilan qaraydilar; va Uning sharmandali tahqirlanishi tarixini o‘qir ekanlar, go‘yo Uni sevadilar, hamda Butrus qilganidek Uni inkor etmagan bo‘lur edilar yoki yahudiylar qilganidek Uni xochga mixlamagan bo‘lur edilar, deb o‘ylaydilar. Ammo barcha yuraklarni o‘qiydigan Xudo, ular Iso uchun his etganlarini da’vo qilgan o‘sha sevgini sinovdan o‘tkazdi. Birinchi farishtaning xabari qanday qabul qilinishini butun osmon eng chuqur qiziqish bilan kuzatdi. Lekin Isoni sevishini da’vo qilgan, xoch haqidagi voqeani o‘qiganda ko‘z yosh to‘kkan ko‘plar Uning kelishi haqidagi xushxabarni masxara qildilar. Xabarni quvonch bilan qabul qilish o‘rniga, uni aldanish deb e’lon qildilar. Ular Uning zohir bo‘lishini sevganlardan nafratlandilar va ularni jamoatlardan chiqarib yubordilar. Birinchi xabarni rad etganlar ikkinchisidan foyda ko‘ra olmadilar; na ular yarim tun hayqirig‘idan ham foyda ko‘rdilar, holbuki u ularni imon orqali Iso bilan birga samoviy ma’badning eng muqaddas joyiga kirishga tayyorlashi kerak edi. Va avvalgi ikki xabarni rad etish bilan ular o‘z tafakkurlarini shu qadar qorong‘ilashtirdilarki, eng muqaddas joyga yo‘lni ko‘rsatadigan uchinchi farishtaning xabarida hech qanday nurni ko‘ra olmaydilar. Men ko‘rdimki, yahudiylar Isoni xochga mixlaganlari kabi, rasmiy jamoatlar ham bu xabarlarni xochga mixlaganlar, shu sababdan ular eng muqaddas joyga boradigan yo‘l haqida hech qanday bilimga ega emaslar va u yerda Isoning shafoatidan foyda ko‘ra olmaydilar. O‘zlarining behuda qurbonliklarini keltirgan yahudiylar singari, ular ham Iso tark etgan bo‘limga o‘zlarining behuda ibodatlarini taqdim etadilar; va bu aldovdan mamnun bo‘lgan shayton diniy bir qiyofa kasb etib, o‘zini masihiy deb e’tirof etuvchi bu kishilarning ongini o‘ziga buradi, o‘z qudrati, alomatlari va yolg‘on mo‘jizalari bilan ish olib borib, ularni o‘z tuzog‘iga mahkam ilintiradi.” Ilk Yozuvlar, 258–261.

“Ilk Yozuvlar” kitobidan olingan ushbu parchalarning ta’limoti Future for America xizmati orqali qayta-qayta yetkazib kelingan. Ammo bu parchalar tasvirlab beradigan, e’tibordan chetda qolgan haqiqatlar ham bor.

Milleriylar harakati tarixining yo‘l-belgilari Muqaddas Kitobdagi bir necha islohotchi harakatlar asosida belgilangan. Har bir islohotchi harakatda uchraydigan yo‘l-belgilar bilan ma’lum darajada tanish bo‘lmasdan turib, biror kishi xabarning qachon “kelishi” va qachon “quvvatlantirilishi” o‘rtasidagi farqning ahamiyatini tushunishi ancha ehtimoldan yiroqdir. Shuningdek, parallel islohotchi harakatlar bilan tanish bo‘lganlarning ko‘plari ham islohotchi harakatlar turli yo‘l-belgilarining ayrim nihoyatda muhim xususiyatlarini ko‘zdan qochirgan bo‘lishlari ehtimoldan xoli emas.

Adventizmning boshidagi voqealar va Adventizmning oxiridagi voqealarni ifodalovchi “yetti momaqaldiroq” sinov muddati yopilishidan sal avval muhrdan ochiladigan nurdir. Bizga ma’lum qilinishicha, “yetti momaqaldiroq” ham “birinchi va ikkinchi farishtalarning xabarlari ostida sodir bo‘ladigan voqealarning bayoni”ni, ham “o‘z tartibi bilan oshkor etiladigan kelajak voqealar”ni ifodalaydi. “Yetti momaqaldiroq” Alfa va Omeganning imzosini o‘z ichiga oladi.

“Birinchi va ikkinchi farishtalarning xabarlari ostida” sodir bo‘lgan “voqealarning bayoni” uchinchi farishta xabari ostida sodir bo‘ladigan voqealarning timsolidir. Yuhannoga yetti momaqaldiroq aytgan narsalarni yozmaslik buyurilganda, bu buyruq Doniyor kitobini muhrlab qo‘yish haqidagi unga berilgan buyruq bilan timsollangan edi, chunki bizga ma’lum qilinishicha, “yetti momaqaldiroq o‘z ovozlarini yangratgandan keyin, kichik kitobga doir masalada Yuhannoga, xuddi Doniyorga bo‘lgani kabi, quyidagi amr keladi: ‘Yetti momaqaldiroq aytgan narsalarni muhrlab qo‘y.’”

Hizqiyol va Yuhanno ikkalasi ham 1840-yilda birinchi farishtaning quvvatlantirilishi chog‘ida Xudoning xalqi xabarni yeganini tasvirlaydi, Yeremiyo payg‘ambar esa birinchi farishtaning xabari go‘yo amalga oshmay qolgandek ko‘ringanida Xudoning xalqi orasida yuz bergan hafsalasizlikni tasvirlaydi.

> So‘zlaring topildi, men esa ularni yedim; va Sening kaloming menga qalbimning quvonchi va shodligi bo‘ldi; chunki men Sening noming bilan atalganman, ey lashkarlar Egasi bo‘lgan Rabbiy Xudo. Men masxarachilar yig‘inida o‘tirmadim, ham shodlanmadim; Sening qo‘ling bois men yolg‘iz o‘tirdim, chunki Sen meni g‘azab bilan to‘ldirding. Nega mening dardim uzluksiz, yaram esa tuzalmas bo‘lib, shifo topishni rad etadi? Nahotki Sen men uchun mutlaqo yolg‘ondek, qurib qoladigan suvlar kabi bo‘lsang? Shuning uchun Rabbiy shunday deydi: Agar sen qaytsang, Men seni yana qaytaraman, va sen Mening huzurimda turasan; agar sen qimmatbaho narsani razildan ajratib chiqarsang, sen Mening og‘zim kabi bo‘lasan; ular senga qaytsinlar, ammo sen ularga qaytma. Va Men seni bu xalq uchun mustahkam jez devor qilaman; ular senga qarshi jang qiladilar, ammo seni yenga olmaydilar; chunki Men seni qutqarish va xalos etish uchun sen bilanman, deydi Rabbiy. Va Men seni yovuzlarning qo‘lidan qutqaraman, dahshatlilarning qo‘lidan esa xalos qilaman. Yeremiyo 15:16–21.

Yeremiyo kichik kitobning so‘zlarini xuddi Yuhanno va Hizqiyol topganidek topgan edi, va u ham xabarni yegan edi; biroq bu xabar ado etmagan xabarga (suvga) aylangan edi. Go‘yo Xudo yolg‘on gapirgandek edi, bu esa, albatta, mumkin emas; ammo “yolg‘on” haqidagi ayblov Yeremiyoni Habakkukda tasvirlangan birinchi Millerit umidsizligiga joylashtirish uchun kalitni beradi.

> Men o‘z qo‘riq joyimda turaman, minoraga chiqib joylashaman, U menga nima deyishini va tanbeh berilganimda nima deb javob qilishimni ko‘rish uchun kuzatib turaman. Egamiz menga javob berib dedi: “Vahiyni yoz, uni lavhalar ustiga ravshan qilib bit, toki uni o‘qigan kishi yugura olsin. Chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir, ammo oxirida u so‘zlaydi va yolg‘on gapirmaydi; garchi u kechikkandek tuyulsa ham, uni kut, chunki u albatta keladi, kechikmaydi.” Habakkuk 2:1–3.

Birinchi farishtaning xabari haqidagi vahiy 1843-yildagi, Xudoning “qo‘li” tomonidan boshqarilgan kashshoflar jadvaliga yozib qo‘yilgan edi.

> “Men 1843 yilgi jadval Rabbimizning qo‘li bilan boshqarilganini va uni o‘zgartirmaslik kerakligini ko‘rdim; sonlar U xohlaganidek bo‘lgan; Uning qo‘li ayrim sonlardagi bir xatoni qoplab, yashirib turgan edi, shuning uchun Uning qo‘li olib tashlanmaguncha, hech kim uni ko‘ra olmas edi.” Early Writings, 74.

1843 yilning “belgilangan vaqti” chizmada ifodalangan edi, va aynan shuning uchun u 1843 yil chizmasi deb ataladi. U 1842 yilda, Habakkukdagi “vahiyni yoz va uni jadvallar ustida ravshan qil” degan amrning bajarilishi sifatida nashr etildi. Vahiy “jadvallar” ustida, ya’ni ko‘plikda ravshan qilinishi kerak edi; bu esa Rabbiy O‘z qo‘lini 1843 yil chizmasidagi xatodan olgach, uning 1850 yilgi kashshoflar chizmasida tuzatilishini ko‘rsatadi. Bu xato birinchi umidsizlikka sabab bo‘ldi, va Yeremiyo 1840 yil 11-avgustda kichik kitobni yegan hamda 1843 yilning belgilangan vaqti amalga oshmay qolganda umidsizlikka tushganlarni ifodalaydi.

1840-yilda Yeremiyo kichik kitobni yeganida, u uning yuragining “quvonchi va shodligi” edi; ammo umidsizlik kelganda, u endi “quvonmadi” va Xudoning “qo‘li sababli” “yolg‘iz o‘tirdi.” Xudoning qo‘li “hisoblarning ayrimlaridagi bir xatoni” yopib qo‘ygan edi, shu tariqa Yeremiyoni Xudo yolg‘on gapirgan bo‘lishi mumkin, degan ehtimolni ko‘rib chiqishga olib keldi. Yeremiyoga berilgan va’da shundan iborat ediki, agar u o‘z tushkunligidan “qaytsa,” Xudo Yeremiyoni O‘zining “og‘zi” kabi qilar edi. Agar Yeremiyo o‘z umidsizligidan Xudoga qaytsa va o‘n bokira haqidagi masalning kechikish vaqtida turganini anglab yetsa, Xudo uni vahiy aynan qachon amalga oshishi va endi ortiq kechikmasligini aniq ko‘rsatib beradigan og‘iz, ya’ni so‘zlovchi vosita sifatida ishlatar edi.

Bu faktlarni bu yerda bayon etishdan maqsad shuki, farishtaning barcha xabarlari bilan birga, ularning “kelishlari” va “quvvatlantirilishlari” hayot-mamot ahamiyatiga ega bo‘lgan xabarni taqdim etadi, va bu xabar sajda qiluvchilarning ikki toifasini vujudga keltiradi. Uch farishta sinovning izchil rivojlanib boruvchi jarayonidagi uch bosqichdir. Biz ko‘zlagan nuqta uchun bundan ham muhimrog‘i shuki, yetti momaqaldiroqning ma’nosi hukmning yakunini e’lon qilib, Doniyol kitobining oxirgi olti oyati muhrdan yechilgan 1989 yilda “oxirzamon”ning kelishidan ko‘p o‘tmay anglab yetilgan bo‘lsa-da, uchinchi farishta tarixining oxirida yetti momaqaldiroqning

yana bir muhrdan yechilishi bor.

Adventizmning boshlanish tarixi 1798-yilda birinchi farishtaning muhrining ochilishi bilan boshlanadi va Rabbiy umidsizlikni yuzaga keltirish uchun ustida O‘z qo‘lini tutib turgan bir haqiqatning muhrdan yechilishi bilan yakunlanadi. Shundan so‘ng U O‘z qo‘lini olib tashladi (muhrdan yechdi) va kechikish vaqti haqidagi xabarni ochib berdi.

Adventizmning yakun topish tarixi uchinchi farishtaning xabari 1989-yilda muhrdan yechilishi bilan boshlanadi va Rabbiy umidsizlikni yuzaga keltirish uchun O‘z qo‘lini ustida tutgan bir haqiqatning muhrdan yechilishi bilan tugaydi. U endi O‘z qo‘lini olib tashlamoqda va shu tariqa birinchi umidsizlik hamda kechikish vaqtining xabarini muhrdan yechmoqda. U 2020-yil 18-iyulning maqsadini muhrdan yechmoqda.

> Shuning uchun Egamiz shunday deydi: Agar sen qaytsang, Men seni yana tiklayman, va sen Mening huzurimda tursan; agar sen qimmatlisini razildan ajratib chiqarsang, sen Mening og‘zim kabi bo‘lursan; ular senga qaytsinlar, ammo sen ularga qaytma. Va Men seni bu xalq uchun mustahkam jez devor qilaman; ular senga qarshi jang qiladilar, ammo seni yenga olmaydilar; chunki Men seni qutqarish va xalos etish uchun sen bilanman, deydi Egamiz. Va Men seni yovuzlarning qo‘lidan qutqaraman, va dahshatlilarning qo‘lidan xalos qilaman. Yeremiyo 15:19–21.